

Farní list

Týn nad Vltavou, Chrášťany, Zálší

15. – 22. září 2024

38 / 2024

24. neděle v mezidobí

Slova jako „zničit, zahubit, ztratit“ patří mezi negativní pojmy. A přece právě takovým termínem označuje Ježíš stav, který má křesťan naplnit, chce-li být jeho učedníkem. Co znamená „ztratit“ svoji duši pro Krista?

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, tys všechno stvořil a všechno řídíš; ujmi se nás, ať poznáme tvou moc a dobrotu, a dej nám sílu, abychom ti mohli sloužit nerozděleným srdcem. Prosíme o to skrze tvého Syna ...

1. ČTENÍ – Iz 50,5-9a

Ocitáme se v babylonském zajetí (6. stol. př. Kr.), kam byli židé odvedeni na čtyřicet let. V 50. kapitole knihy Izaiáš je oslovení Hospodin: Není to Bůh, kdo opustil svůj lid, ale Izrael odešel od Pána. Tuto Boží věrnost dokumentuje Hospodinův služebník, který, ač napadán, přesto věrně kráčí s Božím poselstvím. Všichni ti, kdo ho urážejí, nakonec poznají, že Hospodin neustoupí ze své věrnosti a záměru Izrael zachránit.

ŽALM 116 Odp.: Budu kráčet před Hospodinem v zemi živých.

Tento žalm je modlitba důvěry v okamžiku ohrožení. To nemusí být jen žalmistovou realitou. Může se stejně tak stát i naší modlitbou důvěry.

2. ČTENÍ – Jak 2,14-18

O živé víře má smysl mluvit jen tam, kde je podložena skutečnými činy. V historii církve byl tento pohled dáván do protikladu s texty svatého Pavla. Ten ovšem mluvil o jiném aspektu vztahu víra – skutky: naše skutky nejsou platidlem, kterým si kupujeme nebe, Boha či lásku. Jsou odpovědí na přijatý Boží dar.

EVANGELIUM – Mk 8,27-35

Od 6. kapitoly Markova evangelia se mění základní důraz Ježíšovy činnosti. Nyní nám evangelista popisuje Kristovu péči o učedníky. Potřebují nejen objevit Ježíše jako mocného divotvůrce, ale především začít chápat jeho mesiánský úkol. Proto Pán na Petrovo vyznání reaguje první předpovědí své smrti a vzkříšení.

K ZAMYŠLENÍ

Petrovo nadšení z Ježíšových zázraků je celkem pochopitelné, ale Pán nasměrovává pozornost apoštolů jinam. Aby poznali nejen, co je skutečná Boží moc, ale především aby poznali vztah s Bohem, musí pro Boha „ztratit hlavu“. „Kdo svůj život ztratí pro mne...“ Dát pro Ježíše vlastní život? Není to přehnaný požadavek? Když lidé vstupují do manželství, berou se z lásky. Těší se na hezké chvíle společného života. Ale manželství je také „vydání“ sebe sama milovanému člověku, tedy „ztracení sebe pro něj“. A vůči Bohu to není jiné!

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ na týden 16. – 21. 9.

PONDĚLÍ – 1 Kor 11,17-26.33; Žl 40; Lk 7,1-10

I když se neopíjíme, aktuální i pro nás: Pavel klade na srdce onen společenský, sociální rozměr eucharistického slavení. Udělám vše pro to, aby liturgie mše svaté směřovala k jednotě.

ÚTERÝ – 1 Kor 12,12-14.27-31a; Žl 100; Lk 7,11-17

Respektuji, že tato různost druhých je důležitá? Nepodceňuji ty, kdo v církvi smýšlejí jinak? Tím bych urážel Kristovo tělo!

STŘEDA – 1 Kor 12,31-13,13; Žl 33; Lk 7,31-35

Jsme zvyklí tento úryvek slýchat při svatbách. Pokusme se jej tentokrát vztáhnout na chování v církvi: raduji se např. z úspěchu druhých?

ČTVRTEK – 1 Kor 15,1-11; Žl 118; Lk 7,36-50

Vzor pro hlásání i dnes: Pavel klade sám sebe na úplně poslední místo!

PÁTEK – 1 Kor 15,12-20; Žl 17; Lk 8,1-3

Skutečnost Ježíšova vzkříšení ať je povzbuzením, „relativizací“ našich problémů. A nadějí, že se všichni v Kristu shledáme!

SOBOTA – Ef 4,1-7.11-13; Žl 19; Mt 9,9-13

Matouš zaznamenal Pánovu kritiku těch, kteří byli „oddělení“, čistší, lepší. Nezazlívám některým představitelům církve jejich sklánění se k hříšníkům a přízeň k nim?

*S námi bud', svatá Ludmilo, přimluvo naše jistá,
všech srdcí věrných posilo, zvěstovatelko Krista!
Tvůj život i tvůj skon kéž znějí nám jak zvon
chval Božích každodenně.*

Hlas církve

Poselství papeže Františka k péči o stvoření (dokončení)

Dosáhli jsme impozantního a úžasného technologického pokroku, a neuvědomili jsme si, že jsme se zároveň proměnili ve vysoce nebezpečné bytosti, schopné ohrozit životy mnoha bytostí i naše vlastní přežití“. Nekontrolovaná moc plodí monstra a obrací se proti nám samým. Proto je dnes naléhavě nutné klást etické meze rozvoji umělé inteligence, která by díky své schopnosti kalkulace a simulace mohla být mnohem více využita k nadvládě nad člověkem a nad přírodou než ke službě míru a integrálnímu rozvoji.

Bůh není abstraktní idea nekonečna, ale milující Otec, Syn, přítel a vykupitel každého člověka, a Duch Svatý, který vede naše kroky na cestě lásky. Poslušnost Duchu lásky *radikálně mění postoj člověka*: z „dravce“ se stává „pěstitel“ zahrady. *Země je svěřena člověku, ale zůstává Boží* (srov. Lv 25,23). To je teologický antropocentrismus židovsko-křesťanské tradice. Nárok vlastnit a ovládat přírodu, manipulovat s ní podle svého zalíbení, je proto určitou formou modlářství. Je to prométheovský člověk, který, opojený vlastní technokratickou mocí, arogantně uvádí zemi do stavu ne-milosti, tedy stavu zbaveného Boží milosti. Je-li však onou Boží milostí Ježíš, který zemřel a vstal z mrtvých, pak platí to, co řekl Benedikt XVI.: „Věda svět nespasí. Člověk je vykoupěn skrze lásku“ (encyklika *Spe salvi*, 26), skrze Boží lásku v Kristu, od níž nás nic a nikdo nemůže odloučit (srov. Řím 8,38–39). Stvoření, které je neustále přitahováno ke své budoucnosti, není statické ani uzavřené samo do sebe. I díky objevům současné fyziky je dnes naše poznání stále více fascinováno propojením hmoty a ducha.

Ochrana stvoření je tedy nejen etickou, ale také výsostně teologickou otázkou; týká se totiž prolínání tajemství člověka a tajemství Boha. *O tomto prolínání lze říci, že je „generativní“* v tom smyslu, že se vrací k aktu lásky, kterým Bůh stvořil člověka v Kristu. Tento stvořitelství akt Boha umožňuje a zakládá svobodné jednání člověka a celou jeho etiku: je svobodný právě v tom, že *je stvořen k obrazu Boha, kterým je Ježíš Kristus*, a z tohoto důvodu „je zástupcem“ stvoření v samotném Kristu. Transcendentní (teologicko-etická) motivace zavazuje křesťana k prosazování spravedlnosti a míru ve světě, a to i prostřednictvím univerzálního určení dober: jde o *zjevení Božích dětí, na které stvoření čeká a sténá jako v porodních bolestech*. V sázce není jen pozemský život člověka v tomto čase, ale také a především jeho osud na věčnosti, *eschaton* naší blaženosti, ráj našeho pokoje, v *Kristu, Pánu kosmu, ukřižovaném a vzkříšeném z lásky*. (...) FRANTIŠEK

Bohoslužby v týdnu 15. – 22. 9. 2024 – Týn nad Vlt. a okolí

<i>Den:</i>	<i>mše sv.:</i>	<i>slaví se:</i>
Neděle 15. 9.	8.00 9.30 11.00	24. neděle v mezidobí - Slabčice Týn nad Vltavou; Chrástany (bs) - Zálší
Pondělí 16. 9.	8.00	památka sv. Ludmily
Úterý 17. 9.		
Středa 18. 9.	18.00	po mši sv. společenství seniorů
Čtvrtek 19. 9.	18.00	
Pátek 20. 9.	18.00	památka sv. Ondřeje Kim Tae-gona a druhů
Sobota 21. 9.	11.00 18.00	svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty křest: Gabriela Němcová - Neznašov
Neděle 22. 9.	8.00 9.30 11.00	25. neděle v mezidobí - Chrástany, Slabčice (bs) Týn nad Vltavou - Zálší

Modlitba růžence 1/2 hod. před každou mší svatou
Svátost smíření a duchovní rozhovory kdykoli podle domluvy
na tel. 731 402 855 nebo e-mailu vaclav.hes@dicb.cz

- **VOLBY do zastupitelstev krajů** (a 1/3 senátu) se konají v pátek 20. a v sobotu 21. září. Je naším křesťanským úkolem prosazovat do služeb ve společnosti charakterní a osvědčené lidi. Využijme tuto příležitost a pojďme zodpovědně volit!
- **Diecézní pout' ve Strakonicih v sobotu 5. října** - program od 9.00 do 15.00 v areálu hradu: růženec, mše sv., přednášky, divadlo. Ke společné cestě autobusem s farnostmi Hluboká nad Vlt. a Hosín se přihlaste co nejdříve u otce Václava.

*"Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe,
vezme svůj kříž a následuje mě.
Nebot' kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho,
kdo však svůj život pro mě a pro evangelium ztratí,
zachrání si ho."*

Liturgické komentáře jsou převzaty z www.vira.cz. Tam najdete i další texty.
Elektronická verze Farního listu je na webu vltavotynskafarnost.webnode.cz